

som Professor Boas og af ham faaet at vide, at der kendes intet sikkert Middel til dens Udryddelse. Jeg troede nu ellers, at der var saadanne Midler, for et af de virksomste og bedste Midler vilde jo være at fjerne Æggene af Hestene. Naar Bremsen har lagt sine Æg i Hestens Haar, kunde man fjerne dem. Man kunde vaske dem af (Afbrydelse). Det kan man ikke, siges det. Ja, saa kan man gøre noget andet, man kan skrabe dem af med en Kniv, Haarene gaa ikke med, det har jeg selv prøvet, det kan ikke nytte, de Herrer modsige mig (*Nielsen-Grøn*: Slaa Hesten ihjel!). Slaa Hesten ihjel! Det Raad kan De give til den højt-ærede Landbrugsminister! Det ærede Medlem for Odder (*Nielsen-Grøn*) er altsaa meget klogere end Professor Boas, han vil have Hesten slaet ihjel. Men det vil jeg sige, at man meget godt kan fjerne disse Æg med en Kniv, det kan gøres, det har jeg selv forsøgt, det kan ikke nytte, hvor meget de Herrer protestere mod det, det kan gøres, og man kan derved befri Hesten for disse Æg. Om man kan vaske dem af, det tør jeg ikke sige, om der høves en eller anden Vædske, som kunde dræbe dem, ved jeg ikke, men Bremsens Larve er overordentlig sejglivet, den kan taale at lægges i Spiritus flere Dage uden at blive dræbt, saa naar den først er kommen ind i Hestens Mave, er der intet Middel til at faa den udryddet, saa vil sikkert ethvert Middel, der forsøges for at udrydde den, virke dræbende paa Hesten; men det er min Overbevisning, at der godt kunde gøres noget. For øvrigt er det jo underligt, at vore Videnskabsmænd, vor Veterinærvidenskab, staa saa famlende i et Spørgsmaal som dette, at vor Veterinærvidenskab endnu ikke er kommen saa vidt frem, at de med Sikkerhed vide, paa hvilken Maade Larven kommer ind i Hestens Legeme; nogle paastaa, at Hestene slikke Æggene ind i sig, andre paastaa, at Larverne udvikle sig imellem Hestens Haar og saa kravle ind i Hestens Mund. Jeg synes, det er besynderligt, at vor Veterinærvidenskab staa uvidende og famlende i et Forhold som dette, men det forekommer mig, at da nu Spørgsmaalet er rejst, vil jeg slutte mig til den Opfordring, der blev stillet af det ærede Medlem for Nyborg (*N. Jensen*) om, at der blev gjort Forsøg paa at finde Midler derimod. Sagen er jo den, at mange Mennesker staa saa forfærdelig uvidende overfor denne Sag. Naar Befolkningen er bleven bekendt med den, ville Folk i mange

Tilfælde godt kunne beskytte deres Heste mod Hestebremsens Angreb; men naar man ikke kender en Fjende, kan man ikke bekæmpe den. Jeg synes, at naar dette Spørgsmaal er rejst, om det ikke var muligt at finde Midler til Hestebremsens Udryddelse, burde der ogsaa gøres noget for at løse det.

Dinesen: Det ærede Medlem, der nu talte, vilde indlade sig paa at vurdere mine Grunde til min Afstemning over det Ændringsforslag, jeg før omtalte. Det skulde det ærede Medlem ikke gøre; thi den Vurdering, han gav, var ganske usand. Jeg stemmer efter andre Motiver end dem, det ærede Medlem tillagde mig. Om dette Ændringsforslag, som det ærede Medlem stiller angaaende Skovarbejdernes Løn, gælder det, at det nærmest er at ligne ved et Knippe Hø, han hænger paa en Stang saa langt forud, at de paagældende ikke kunne faa noget deraf. Det gælder i hvert Fald for Frederiksborg Amts Vedkommende. Det, man her længes efter, er den Revision af Arbejdstaksterne, som Landbrugsministeren ved sin Skrivelse til Finansudvalget har stillet i Udsigt, og det er i Forventning om, at denne Revision gennemføres og faar sin Virkning paa Arbejdernes Løn, at jeg stemmer imod det foreliggende Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Jeg maa altsaa ikke vurdere det ærede Medlems Grunde til at gaa imod dette beskedne Løntillæg til Skovarbejderne. Han sammenlignede det med et Knippe Hø, det maa han meget gerne. Altsaa, disse 40 Øres Tillæg er et Knippe Hø, men Stangen, som holder det ud, er det ærede Medlem for Hillerød. Han er den Stang, som rækker det saa langt ud, at en Skovarbejder aldrig kan naa det.

Dinesen: Jeg vil slet ikke stikke det Knippe Hø ud, for de faa det alligevel ikke.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*): Der er jo ingen Grund til at komme stærkt ind paa en yderligere Drøftelse af Skovarbejdernes Stilling, men efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*), fik man det Indtryk, at det Forslag, her er stillet, særlig var stillet af Hensyn til de løse Skovarbejdere. Men saa forekommer det mig rigtignok at være langt mere umuligt,